

moet aldus worden uitgelegd dat:

het de meldingsplichtige entiteit niet verplicht om bij de toepassing van cliëntenonderzoeksmaatregelen van de betrokken cliënt een afschrift van de tussen deze cliënt en een derde gesloten overeenkomst te verkrijgen, voor zover deze entiteit de bevoegde nationale autoriteit andere passende documenten kan verstrekken waarmee wordt aangetoond dat zij, ten eerste, de transactie en de handelsrelatie tussen deze cliënt en deze derde heeft geanalyseerd en, ten tweede, daarmee naar behoren rekening heeft gehouden met het oog op de toepassing van de cliëntenonderzoeksmaatregelen die noodzakelijk waren gelet op de geïdentificeerde risico's van witwaspraktijken en terrorismefinanciering.

- 3) Artikel 14, lid 5, van richtlijn 2015/849, gelezen in samenhang met artikel 8, lid 2, van deze richtlijn,

moet aldus worden uitgelegd dat:

de meldingsplichtige entiteiten verplicht zijn om op basis van een actueel gehouden risicobeoordeling ten aanzien van een bestaande cliënt te gepasten tijde — bijvoorbeeld wanneer de relevante omstandigheden van deze cliënt veranderen —, in voorkomend geval verscherpte, cliëntenonderzoeksmaatregelen toe te passen, ongeacht het feit dat de naar nationaal recht geldende maximumtermijn voor een nieuwe risicobeoordeling ten aanzien van deze cliënt nog niet is verstreken. Deze verplichting geldt niet alleen voor cliënten die een hoog risico van witwaspraktijken en terrorismefinanciering opleveren.

- 4) Artikel 60, leden 1 en 2, van richtlijn 2015/849

moet aldus worden uitgelegd dat:

bij de bekendmaking van een beslissing tot oplegging van een sanctie wegens een inbreuk op de nationale bepalingen tot omzetting van deze richtlijn de bevoegde nationale autoriteit zich ervan moet vergewissen dat de bekendgemaakte informatie precies overeenstemt met de in die beslissing vervatte informatie.

⁽¹⁾ PB C 19 van 18.1.2021.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 17 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Verenigd Koninkrijk) — GE Aircraft Engine Services/The Commissioners for His Majesty's Revenue & Customs

(Zaak C-607/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 26, lid 1, onder b) – Verrichting van diensten om niet – Terbeschikkingstelling om niet van vouchers aan het personeel van de onderneming van de belastingplichtige in het kader van een beloningsregeling – Handelingen die met diensten onder bezwarende titel worden gelijkgesteld – Draagwijdte – Beginsel van fiscale neutraliteit]

(2023/C 15/08)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: GE Aircraft Engine Services Ltd

Verwerende partij: The Commissioners for His Majesty's Revenue & Customs

Dictum

Artikel 26, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat een dienstverrichting die erin bestaat dat een onderneming vouchers aan werknemers verstrekt in het kader van een programma dat bedoeld is om blijk te geven van waardering voor de beste en productiefste werknemers en hen te belonen, niet binnen de werkingsfeer ervan valt.

(¹) PB C 28 van 25.1.2021.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 15 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Landesamtsaufsicht / TB

(Zaak C-646/20) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid – Echtscheiding – Verordening (EG) nr. 2201/2003 – Artikel 2, punt 4, en artikel 21 – Begrip “beslissing” – Erkenning in een lidstaat van een huwelijksontbinding die is overeengekomen in een overeenkomst tussen echtgenoten en uitgesproken door een ambtenaar van de burgerlijke stand van een andere lidstaat – Criterium om te bepalen of er sprake is van een “beslissing”]

(2023/C 15/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Landesamtsaufsicht

Verwerende partij: TB

In tegenwoordigheid van: Landesamt Mitte von Berlin, RD

Dictum

Artikel 2, punt 4 van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000

moet, met name voor de toepassing van artikel 21, lid 1, van deze verordening, aldus worden uitgelegd dat:

een door een ambtenaar van de burgerlijke stand van de lidstaat van herkomst opgestelde akte van echtscheiding die een door de echtgenoten gesloten echtscheidingsovereenkomst bevat en door hen voor die ambtenaar is bevestigd overeenkomstig de in de wetgeving van die lidstaat gestelde voorwaarden, een “beslissing” vormt in de zin van dat artikel 2, punt 4.

(¹) PB C 44 van 8.2.2021.